

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/393/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112239203
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2013:8112239203.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobcu: A. G., X.. XX. X. XXXX, L. Ľ. Č.. XX, zastúpený Centrom právnej pomoci, Námestie Slobody č. 12, Bratislava 1, IČO: 30798841, proti žalovanému: Rapid life životná poisťovňa, a.s., IČO: 31690904, so sídlom Garbiarska 2, Košice, zastúpenej JUDr. Gabrielom Gulbišom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Němcovej 22, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

r o z h o d o l :

zrušuje rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetina 41, 040 01 Košice, IČO: 44325452 zo dňa 19.1.2012 pod sp. zn. 2C 2122/2012 ,

odkladá vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetina č. 41, 040 01 Košice zo dňa 19.1.2012 pod sp. zn. 2C 2122/2012 do právoplatnosti rozsudku vo veci samej,

o trovách konania r o z h o d n e samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 21.11.2012 sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice pod sp. zn. 2C 2122/2012 zo dňa 19.1.2012, ako aj odkladu jeho vykonateľnosti s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky dojednanej vo všeobecných poisťných podmienkach ako aj osobitných zmluvných dojednaniach žalovaného.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti žalobcu a žalovaného a to výsluchom svedkyne P. V., listinnými dôkazmi : návrhom, rozhodcovským rozsudkom sp. zn. 2C 2122/12, návrhom na uzatvorenie poisťnej zmluvy zo dňa 25.3.2008, všeobecnými poisťnými podmienkami, oznámením o zániku poisťnej zmluvy, návrhom na začatie konania pred rozhodcovským súdom, upovedomením o začatí konania pred rozhodcovským súdom, kópiou doručky, vyjadrením žalovaného, záznamom o požiadavkách a potrebách klienta, spisom arbitrážneho súdu Košice s.r.o., 2C 2122/2012 ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Žalovaný uzatvoril so žalobcom dňa 25.3.2008 poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, pričom k zániku poisťného vzťahu došlo dňa 26.12.2008 na základe listu žalovaného zo dňa 14.11.2008, ktorým bola predmetná poisťná zmluva zo strany žalovaného zrušená.

Následne si žalovaný návrhom na začatie konania o zaplatenie 41,16 euro a návrhom na splátkový kalendár zo dňa 2.1.2012 podanom na Arbitrážnom súde Košice so sídlom na Alžbetinej ulici č. 41 uplatnil osobitnú pohľadávku vo výške 41,16 euro s prísl., ktorá mala zodpovedať nákladom žalovaného

vyňaloženými na uzavretie poisťnej zmluvy, konkrétne v zmysle článku XVII ods. 7a zodpovedajúcej výške odmeny za sprostredkovanie poisťnej zmluvy.

Rozsudkom rozhodcovského Arbitrážneho súdu v Košiciach pod sp. zn. 2C 2122/2012 zo dňa 19.1.2012 bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť sumu vo výške 41,16 euro a trovy rozhodcovského konania vo výške 276 euro, ktorý mu bol doručený dňa 19.11.2012.

Podľa názoru žalovaného príslušnosť rozhodcovského súdu bola daná na základe rozhodcovskej doložky uvedenej v časti XV. všeobecných poisťných podmienok, ktorá vyžaduje od žalobcu, aby všetky spory so žalovaným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní ako aj s poukazom na osobitné zmluvné dojednania č. 01/2007 tvoriaceho súčasť všeobecných poisťných podmienok obsahujúce vyhlásenie účastníkov konania, že podpisom vyjadrujú svoju vôľu, že namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti sa podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle čl. XV. časti všeobecných poisťných podmienok s tým, že obe zmluvné strany toto dojednanie chápu ako rozhodcovskú doložku.

Žalobca v žalobnom návrhu, ako aj prostredníctvom zástupcu na pojednávaní, poukázal na skutočnosť, že uvedené poisťné podmienky boli dojednané v rozpore s ustanoveniami § 53 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorých aj v uvedenom prípade a v uvedenom znení rozhodcovskej doložky nejde o individuálne vyjednanú rozhodcovskú doložku tak, ako to vyžaduje pre jej platnosť Občiansky zákonník.

Žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne uviedol, že okrem iného existujú aj ďalšie dôvody, pre ktoré sú splnené podmienky na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c) g) a j) zák. č. 244/2002 Z. z. v tom, že rozhodcovskou doložkou v znení predmetnej poisťnej zmluvy došlo k jednoznačnému zhoršeniu postavenia spotrebiteľa, v konaní pred rozhodcovským súdom boli porušené. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe štatútu a procesných pravidiel, ktoré neboli povinnému známe a o ich obsahu nebol informovaný.

Naviac všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa v zmysle ust. § 53 ods. 1, § 53 ods. 4, § 54 ods. 1, § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní a to ustanovenia § 31 ods. 3 v a § 33 ods. 2, tretej vety.

Samotnú zmluvu nemal spotrebiteľ možnosť nijako upraviť, nakoľko bola vopred predformulovaná a v takomto znení mu na podpis bola predložená.

Žalobca nemal žiadnu možnosť vyjadriť sa k návrhu pred vydaním rozhodcovského rozsudku, voľby iného súdu a už vôbec nie rozhodcu, čo ešte viac znevýhodnilo jeho postavenie. Navyše v zmluve, ale aj vo všeobecných poisťných podmienkach absentujú akékoľvek dohody a pravidlá o výbere rozhodcu, absentuje ústavná zásada ústnosti, konanie prebehlo na základe písomností predložených iba žalovaným konanie pred rozhodcovským súdom pre žalobcu ako spotrebiteľa je oveľa prísnejšie pre krátke lehoty na podanie odporu (5 dní), a na odpor sa prihliada len ak bol zaplatený súdny poplatok. Zároveň pre rozhodcovské konanie sa platia vysoké poplatky bez možnosti oslobodenia spotrebiteľa od platenia poplatkov. Po vydaní rozhodcovského rozsudku nemá žiadnu možnosť v rámci dvojínštančného konania žiadať o preskúmanie rozhodnutia.

Žalovaný vo svojom vyjadrení namietal, že konanie o zrušení rozhodcovského rozsudku nie je spotrebiteľským sporom. Z uvedeného dôvodu podal námietku nesplnenia poplatkovej povinnosti.

Súčasne v zmysle ust. § 106 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku vzniesol námietku prednosti kompetencie rozhodcovského súdu pred kompetenciou všeobecného súdu, preto je na mieste podľa návrhu žalovaného zastaviť konanie o žalobnom návrhu pre nedostatok podmienky konania z dôvodu, že prejednávanie sporov si žalobca a žalovaný dojednali rozhodcovskou doložkou.

Pokiaľ ide o rozhodcovskú doložku dojednanú v čl. XV. vo všeobecných poisťných podmienkach ako aj v osobitných dojednaniach č. 01/2007, poukázal na to, že žalobca mal možnosť spolu s podpisom poisťnej zmluvy a všeobecných poisťných podmienok podpísať alebo nepodpísať osobitné zmluvné dojednania č. 1/2007 obsahujúce rozhodcovskú doložku, čím by prijal alebo neprijal ustanovenie čl. XV všeobecných poisťných podmienok a prijatím, či neprijatím rozhodcovskej doložky, by nebol ničím dotknutý ostatný poisťný vzťah medzi účastníkmi konania.

Podľa názoru žalovaného rozhodcovská doložka bola individuálne dojednaná a preto je platná a na základe uvedeného tvrdenie žalobcu o jej neprijateľnosti považuje za nesprávne.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, pričom ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“), to neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z. z., rozhodcovskom konaní možno rozhodovať len spory, ktoré účastníci konania pred súdom môžu skončiť súdnym zmerom.1)

Podľa § 40 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z., účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo
- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.13a)

Podľa § 40 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z. z., ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonaťnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 43 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z., ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Poistná zmluva, ktorá bola uzatvorená medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Zo zmluvy je zrejme, že žalovaný ako poisťovateľ

konal v rámci predmetu svojej činnosti podľa výpisu z Obchodného registra a žalobca je spotrebiteľom, keďže uzatvoril zmluvu ako fyzická osoba.

Pre spotrebiteľské zmluvy charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačených tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť meniť obsah takto navrhnutých zmlúv. V danej právnej veci poisťna zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačnom tlačive.

V každom prípade ako vyplýva z predložených listinných dôkazov vo veci ide o spor, ktorý má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve a návrh bol podaný žalobcom ako spotrebiteľom a z uvedeného dôvodu je podľa § 4 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch oslobodený od ich platenia pre predmetné konanie.

Vzhľadom na námietku žalovaného súd poukazuje na stanovisko Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky sekcie legislatívy zo dňa 29.4.2010, z obsahu ktorého vyplýva, že v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. za) je od súdneho poplatku oslobodený aj spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu, v danom prípade napríklad podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. s tým, že oslobodenie sa nevzťahuje len na prípady, kedy je spotrebiteľ v pozícii navrhovateľa, ale aj keď si uplatňuje svoje práva v pozícii odporcu vrátane odporu proti platobnému rozkazu, rozkazu na plnenie a uvedené oslobodenie sa vzťahuje aj na vykonávacie konanie vrátane oslobodenia poplatku za námietky proti exekúcii a o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Ako nedôvodné ďalej súd posúdil námietku žalovaného na zastavenie konania v zmysle ust. § 106 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko právo na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku je delegované priamo zákonom za podmienok ustanovenia § 40 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z..

Žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku, pričom tento návrh bol podaný v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote, čo je zrejmé z toho, že rozhodcovský rozsudok mu bol doručený dňa 19.11.2012 a žaloba bola podaná dňa 21.11.2012.

Podľa článku 6 ods. 1 smernice rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa článku 3 ods. 3 smernice, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré môžu byť považované za nekalé.

Podľa vnútroštátneho práva, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa v zmysle § 54 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka nemôžu odchyliť v neprospech spotrebiteľa od ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Taktiež nesmú obsahovať podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka obsahuje príkladný, teda neuzavretý výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Tento výpočet je zo strany zákonodarcu dopĺňaný a precizovaný a v tomto výpočte s účinnosťou od 1.1.2008 je výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovanie od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom boli výlučne riešené v rozhodcovskom konaní.

Len zo samej skutočnosti, že sa uvedená podmienka v tomto príkladnom výpočte v čase uzatvorenia zmluvy nenachádzala, nemožno vyvodiť, že vyžadovanie od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, nie je neprijateľnou podmienkou obsiahnutou v spotrebiteľskej zmluve.

Súd vychádzal z príslušného prameňa práva ako celku s akcentom na jeho ciele a zmysel. Zmyslom a cieľom úpravy spotrebiteľského práva v Občianskom zákonníku je poskytnúť spotrebiteľom Slovenskej republiky ako členskom štáte minimálne taký štandard ochrany, aký stanovuje smernica 93/13/EHS.

Podľa názoru súdu je dojednanie rozhodcovskej doložky spotrebiteľskej zmluvy neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná.

Rozhodcovská doložka, na základe ktorej rozhodcovský súd rozhodol, je formulovaná vo všeobecných poistných podmienkach, konkrétne v článku XV. a je súčasťou neprehľadného textu písaného malými písmenami splyvajúceho s ostatnými zmluvnými podmienkami uvedenými vo všeobecných poistných podmienkach. Podľa uvedenej rozhodcovskej doložky všetky vzájomné spory a sporné nároky poistenia budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská doložka tak znemožňuje poistenému spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a núti ho v prípade sporu alebo sporných nárokov podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu a tým mu odoberá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Z uvedeného dôvodu rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa. Súd v tejto súvislosti poukazuje na prílohu smernice ES/93/13 EHS uvedenú pod písm. q) bodu 1, v zmysle ktorého neprijateľnou zmluvou podmienkou je podmienka, ktorá bráni spotrebiteľovi v uplatňovaní práva podať žalobu alebo akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžaduje od spotrebiteľa, aby riešil spory výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzuje prístup k dôkazom alebo ukladá mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa zmluvný vzťah riadi malo spočívať inej zmluvnej strane.

Podľa toho je teda neprijateľné, aby rozhodcovské konanie bolo dojednané ako výlučný prostriedok na riešenie sporov akejkoľvek spotrebiteľskej zmluvy.

Zmluvná podmienka, ktorou dodávateľ vopred stanoveným obsahom rozhodcovskej doložky uložil, že všetky spory zo spotrebiteľskej zmluvy budú riešené nim zvoleným rozhodcom, je podľa názoru súdu v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah, teória a prax navyše označujú za faktický nerovný, nevyvážený a preto nemá žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom a je absolútne neplatnou.

Vo vzťahu rozhodcovských doložiek žalobcu sa zaoberal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutiami pod sp. zn. 3Cdo1/2012 zo dňa 21.3.2012, 5Cdo61/2012, 6Cdo13/2013 a to aj s poukazom na tvrdenie žalovaného, že podpisom osobitných zmluvných dojednaní tvoriacich súčasť všeobecných poistných podmienok účastníkmi konania došlo k individuálne dojednanej rozhodcovskej doložke.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v danom prípade stotožnil s argumentáciu prvostupňových aj odvolacích súdov s tým, že rozhodcovská doložka nachádzajúca sa v poistnej zmluve uzatvorenej medzi žalovaným a poisteným spotrebiteľom v časti všeobecné obchodné podmienky pod bodom XV. nebola spotrebiteľom osobitne dojednaná, čo vyplýva aj z jej zaradenia do všeobecných obchodných podmienok.

Praktickým dôsledkom ustanovenia o rozhodcovskej doložke tak, ako je formulovaná časti XV. bolo to, že spotrebiteľovi bola fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom, čím reálne došlo k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa.

Spotrebiteľ sa podpisom zmluvy spolu so všeobecnými poistnými podmienkami, obsahom ktorých je aj takáto doložka reálne vopred vzdal práva na účinnú právnu ochranu a rozhodcovský rozsudok iba formálne prebral argumenty žalujúcej strany a nevyporiadal sa s inštitútmi zameranými na ochranu práv vyplývajúcich pre spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy. Na tomto fakte podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nič nemení skutočnosť, že v deň podpisu zmluvy podpísali zmluvné strany ako pokračovanie predtlačenej formulára poistných podmienok aj osobitné zmluvné dojednania odkazujúce na tú istú rozhodcovskú doložku, teda doložku uvedenú v poistných podmienkach.

Okrem iného dojednaná rozhodcovská doložka v článku XV všeobecných poistných podmienok spôsobovala nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu, keďže ho nútila k rozhodcovskému konaniu, pričom rozhodcovský súd mohol vybrať len žalovaný bez možnosti žalobcu podieľať sa na jeho kreovaní.

Aj z rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 1.11.2011 pod sp. zn. 2ÚS2164/2010 vyplýva, že z ústavno-právneho hľadiska je možné dojednanie v podobe rozhodcovskej doložky pripustiť aj pre spotrebiteľské zmluvy iba za predpokladu, že podmienky ustanovenia rozhodcu a dohodnuté podmienky procesného charakteru budú účastníkom konania garantovať rovnaké zaobchádzanie čo vo vzťahu spotrebiteľ - podnikateľ znamená zvýšenú ochranu slabšej strany t. j. spotrebiteľa, pričom dohodnutá procesná pravidlá budú garantovať spravodlivý proces (ústnosť, priamosť konania, odvolacia inštancia, absencia iných prekážok pri uplatňovaní spotrebiteľovho práva).

Samotné podmienky rozhodcovského konania v zmysle rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu určeného žalovaným tieto podmienky ústavnosti podľa názoru súdu nespĺňajú.

Napriek tomu, že rokovací poriadok podľa § 16 zakotvuje právo žalovaného na odpoveď na žalobu avšak pokiaľ s výnimkou tzv. skráteného konania pokiaľ predmetom sporu je peňažná pohľadávka nepresahujúca 66.500 eur a to aj vo vzťahu k spotrebiteľom, kedy sa tento o začatí rozhodcovského konania v takomto prípade dozvie až dorúčením rozhodcovského rozsudku.

Na druhej strane v zmysle ust. § 29b rokovacieho poriadku je spotrebiteľ v prípade nárokov vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy oprávnený domáhať sa ústneho prejednávania veci, avšak vzhľadom na hranicu tzv. skráteného konania je aplikácia uvedeného ustanovenia rokovacieho poriadku pre spotrebiteľa v podstate vylúčená.

Okrem iného požiadavka ústneho prejednávania podlieha poplatkovej povinnosti vrátane úhrady vecných nákladov, ak by spotrebiteľ žiadal uskutočnenie ústneho prejednávania v mieste svojho trvalého bydliska mimo sídla rozhodcovského súdu.

Spotrebiteľovi sa v prípade podania odporu priznáva neprimerane krátka lehota 5 dní oproti 15-dňovej lehote priznanej odporcovi na podanie odporu proti platobnému rozkazu v rámci súdneho konania, pričom na odpor v rámci rozhodcovského konania sa prihliada iba za podmienky zaplatenia požadovaného poplatku.

Na základe uvedeného je preto možné jednoznačne konštatovať, že rozhodcovské konanie v rámci predmetného spotrebiteľského sporu nezaručuje porovnateľné procesné práva so súdnym konaním a spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach vo vzťahu dodávateľ a spotrebiteľ v neprospech spotrebiteľa ako slabšej procesnej strany.

Na základe uvedeného preto súd v zmysle ust. § 40 písm. c), g) a j) predmetný rozhodcovský rozsudok zrušil a na návrh žalobcu v zmysle ust. § 40 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z. z. rozhodol aj o odložení jeho vykonateľnosti a to až do právoplatnosti výroku o zrušení rozhodcovského rozsudku.

Súd zamietol návrh žalobcu na doplnenie dokazovania oboznámením zápisnice spisu tunajšieho súdu zn. 13C 15/2013, v obsahu výsluchu svedkyne C.X. J. z dôvodu nadbytočnosti.

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p. v zložitých prípadoch najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, ustanovenie § 166 sa nepoužije.

Keďže žalobca bol konaní zastúpený Centrom právnej pomoci, vzniklo mu na právo poskytnutie lehoty troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia na vyčíslenie trov právneho zastúpenia, pričom na druhej strane súd odovzdal písomné vyhotovenie rozhodnutia po jeho vyhlásení rozhodne o trovách konania samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.